

לע"נ ברוך בענדיט וברכה גרוס ע"ה

WEEKLY PLANNER

פרשת השבוע תצוה דף השבוע מגילה כ'

פרנס השבוע

Dedications available, email R' Zacharia Adler - info@dafaweek.org

פרנס היום ↓ פרנס ← Follow any track	(א) עם מראי מקומות	(ב) אליבא דהלכתא	(ג) לימוד וחזרה (ד' פעמים) וחזרת מסכת תענית
יום ראשון לע"נ...	☐ דף כ' עמוד א' עם רש"י ותוס'	☐ דף כ' עמוד א' עם רש"י	☐ דף כ' עמוד א'
יום שני	☐ חזרה דף כ' עמוד א' <u>בע' נאמנות קטן בכלל ובמקרא מגילה בפרט</u> ע' ריטב"א כתובות (כח.) #1 קובץ שעורים כתובות (אות עז) #2 ¹	☐ דף כ' עמוד ב' עם רש"י <u>בענין מילה קודם זמנה או בלילה</u> ע' מאירי מגילה (כ.) שו"ע יו"ד רסב' א'	☐ דף כ' עמוד ב'
יום שלישי	☐ דף כ' עמוד ב' עם רש"י ותוס' <u>בהמשך הענין</u> תוספות ר"ד מגילה (כ.) #3 משמרות כהונה מגילה (כ.) #4 שו"ת יהודה יעלה ח"א (או"ח סי' קצח) #5	☐ <u>בהמשך הענין</u> ע' מנ"ח מצוה ב' ד"ה וגם באר היטט יו"ד רסב' א'	☐ חזרה א' דף כ' עמוד א'
יום רביעי	☐ חזרה דף כ' עמוד ב' <u>בענין נשים במצות מילה</u> ע' תוס' מגילה (כ.) ד"ה דכתיב) ע"ש רמב"ן קידושין (כט.) #6	☐ <u>בענין תפילה קודם נץ החמה</u> ע' טו"א מגילה (כ.) שו"ע או"ח פט' ח'	☐ חזרה א' דף כ' עמוד ב'
יום חמישי	☐ <u>בענין מצות חינוך</u> ע' תוס' ר"ד קידושין (כט.) #7 ² חידושי הגר"ח קידושין (כט.) א' #8 חידושי הגר"ח קידושין (כט.) ג' #9	☐ <u>בהמשך הענין</u> ע' עטרת זקנים שם משנ"ב שם ס"ק מ'	☐ חזרה ב' דף כ' עמוד א'
יום ששי	☐ <u>בענין כל היום כשר</u> ע' רש"י מגילה (כ:) ד"ה (כל) ע"ש טורי אבן מגילה (כ:) #10 ³ מרומי שדה מגילה (כ:) #11	☐ <u>בענין גר שנתגייר בפורים</u> ע' מג"א או"ח ריש סימן תרפז חכמת שלמה או"ח תרעז ס"ק ב' שו"ת מנחת אלעזר חלק ג סימן ח	☐ חזרה ב' דף כ' עמוד ב'
שבת	☐ חזרה דף כ' מגילה ☐ חזרה דף כ' תענית	☐ חזרה דף כ' מגילה ☐ חזרה דף כ' תענית	☐ חזרה ג' דף כ' מגילה ☐ חזרה דף כ' תענית
הוספות	☐ חזרה דפים י"ז-י"ט מגילה ☐ שיעורי עיון על הדף ☐ בחינה על הדף		
לימוד מסכת מגילה מוקדש לע"נ ר' סנדר חיים זאב ב"ר יחיאל ישראל הירט ע"ה			
dafaweek.org • info@dafaweek.org • 718.376.966			

¹ וע' בספר עטרת שמואל שם דמוכיח מה' המפרשים הנ"ל במה החידוש דיכולים להעיד בגודלן וכו' אם הוא דה"א דהוי פסול מדין תחילתן בפסול או דהה"א הוא דלא דק שפיר במה שראו. דהיינו, תלוי אם הה"א הוא דהוי פסול בהעדות או בהחשש הוא שאי"כ עדות.
² והגם שמחלק אותו חילוק של הרמב"ן הנ"ל אכן לאו מטעמי-ה דלשיטת הרמב"ן כיון שמצות שאינן תלויות בגופן אינן כמו תפילין הה"א הוא דא"א ללמד זמ"ז. ואין כאן סברא לכ' ורק דא"א לחדש יותר. אכן לפי דברי הרתרי"ד הוי מסברא דמצות שאינן תלויות בגופן תמיד יש להם העסק של מצוה זו ולכן באמת אינו זמן גרמא דהה"א דצריך שתעסק עד שיהא נמול וקמ"ל דלא.
³ ולפי"ד המרו"ש לכ' מיושב קושייתו.

לע"נ ברוך בענידי וברכה גרוס ע"ה

1. ריטב"א כתובות (כח.)

מתני, אלו" נאמנין להעיד בגדלן מה שראו בקטני, פי' דאע"ג דלעדות גדול בעינין, כדכתיב י' ועמדו שני האנשים ובעדים הכתוב מדבר י', ובעינין נמי שחאה תחלתו וסופו בכשרות כדאיתא בפ' מי שמת' ובמס' גיטין י', בדברים אלו שבמשנתנו הקלו אע"פ שתחלתן היה כפסלות, מטעמא דמפרש בגמרא.

2. קובץ שעורים כתובות (אות עז)

ע"ב. עד כאן היינו באין בשבת. קסבר תחומין דרבנן, אבל למ"ד תחומין דאורייתא אינו נאמן להעיד בגדלו מה שראה בקוטנו, וקשה כיון דע"א נאמן באיסורין כל הפסולין נאמנין, וא"כ גם תחילתו בפסול כשר, וכן כתב בשו"ת ר"ח אור זרוע סי' צ"א לענין עדות אשה דגם תחילתו בפסול כשר מה"ט דע"א נאמן, והביא ראיה מדברי תוס' גיטין כ"ג, מיהו חלוקין עליו חבריו דלא מהני תחילתו בפסול בעדות אשה, והוא בשו"ת ר"י בן הר"א"ש סי' צ"ב באורך, ולדעת ר"ח א"ו"ן, צ"ל דהא דלא סמכינן באיסורין על מה שראה בקוטנו. אינו משום גז"כ דבעינן תחילתו בכשרות אלא דילמא לא דק שפיר בקטנותו.

3. תוספות רי"ד מגילה (כ.)

אין מביאין ראיה מן הקטן ואף על גב דתנן אלו נאמנין להעיד בגדלן על מה שראו בקטנן כי התם במילי דרבנן כדמוקמי' לה בפ' ב' דכתובות אבל בדבר תורה אינו נאמן ומקרא מגילה דבר תורה שחיי מצאו לה רמז מן התורה כדאמרן בפירקין דלעיל.

4. משמרות כהונה מגילה (כ.)

גמ' א"ל אין מביאין ראיה מן הקטן ה"א הקש' הא תנן בכתוב' בדברבנן נאמן הגדול להעיד מה שראה בקוטנו ע"ש וי"ל דרבנן דאמרו לו ס"ל ברוח הקדש נאמרה והוי דאורייתא אבל ר"י ס"ל דלא נאמרה ברוח' ק' ועמ"ש ה' גופיה בתוס' בד"ה ור"י ע"ש.

5. שו"ת יהודה יעלה ח"א (או"ח סי' קצח')

וכ"מ לשון הרמב"ם בפ' י"ד מהלכות עדות דין ג' ויש דברים שסומכים בהן על עדות שמעיד כשהוא גדול הואיל והם דברים של דבריהם. ואלו הן הדברים שאדם נאמן להעיד וכו'. שכל אלו הדברים וכו' מדבריהם וכו' עכ"ל ולא סיים בלשונו וכן כל כוונ' כדרכו בכ"מ וע"כ משום אלו דוק ותו לא ומסולק בזה תמיה תשוב' הח"ץ סוף סי' ס"ה על הגאון מו"ה רא"ב. ותמ' לי על הח"ץ דהא ע"כ אלו דוק קתני דנאמן הקטן מתשובת חכמים לר' יודא במשנה דף כ' במגילה אין מביאין ראיה מן הקטן. שוב מצאתי בספר ברכי יוסף בח"מ שם הביא קושיא זו ותירצה ע"ש והעיקר כנ"ל.

6. רמב"ן קידושין (כט.)

דף כט ע"א. אותו ולא אותה. איכא דמפרשי כי איצטריך קרא למאן דאמר (ינמות עב, ה) מילה שלא בזמנה בין ביום בין בלילה, דאילו למאן דאמר אינה אלא ביום למה לי קראי, מצות עשה שהזמן גרמא היא ונשים פטורות. ואיכא לפרושי, איצטריך סד"א כי פטרי נשים ממצוות עשה שהזמן גרמא. הני מילי במצוות ודבגופייהו כגון תפילין. דמהתם גמרינן, אבל מצות מילה דלאחריו והיא לא שייכא בה אימא תיחייב מידי דהוה אבית דין שחייבין למולן, קאי משמע לן.

7. תוס' רי"ד קידושין (כט.)

מני לה תנא לקמן בכלל מצות עשה שהזמן גרמא. תשובה היכי אמרינן דמצות עשה שהזמן גרמא נשים פטורות הני מילי מצוה דתליא בגופה והיא אינה מצוה אלא לומן ידוע ולא בכל זמן אבל מצוה דלא תליא בגופה כגון למול את בנה אע"ג דמילת הבן יש לה זמן נהי דקבוע הזמן לבן הנימול אבל האב שציווה הבורא להתעסק במילת בנו העסק ההוא אין לו זמן שבין ביום ובין בלילה יסרח ויכין צרכי מילת בנו והלכך אי לאו אותו הוה מחייבין גם האשה ואין זמן הקבוע לבן פוטרה דהוה אמינא היא תתעסק בין ביום בין בלילה עד שתמול את בנה כומנו אבל הציצית היא מצוה שתלויה על גופו של אדם ואי הוה מחייבין האשה היתה מצוה תלויה בזמן הלכך פטורה.

8. חידושי הגר"ח קידושין (כט. א')

קידושין דף כט ע"א. נשים פטורות ממצות מילה דכתיב אותו ולא אותה, והקשו בתוס' למה לי קרא תיפול' דהוי מ"ע שהזמן גרמא דאין מילה אלא בשמיני לידתו ונשים פטורות. ולכאורה קשה מה הקשו. דהא דהוי מילה ביום השמיני אין זה משום דבזמן תליא מילתא. אלא תליא בגוף הולד, דאין ולד פחות מזה נימול, ואם היה מציות לומר שיהיה הולד בן שמונה ימים בלי שיעברו שמונה ימים ג"כ היה נימול, דא"כ נוכל לומר שכל המצוות נקראים מ"ע שהזמן גרמא מפני דעד י"ג שנים אינו מחייב במצוות, אלא ודאי הטעם דמיעקרא פטור לא מחמת הזמן, רק דקודם עדיין לא נקרא איש כשהוא לפני י"ג שנה וה"ו במילה כן. ואולי אפשר לומר שזה באמת תירוצ' התוס' דאם לא מלו בשמיני יכול למולו לאחר שמיני, ואם היה תלוי בזמן יום השמיני, אזי היה הדין דדוקא בשמיני ולא ביום אחר ואם

9. חידושי הגר"ח קידושין (כט. ג')

התוס' בקידושין דף כט ע"א ד"ה אותו, הקשו למ"ל קרא תיפוק ליה דהוא מצות עשה שהזמן גרמא דהוא דוקא בשמיני, ותירצו כיון דלאחר זמנו אין לה הפסק הוי שלא הזמן גרמא. והביאור הוא דקודם שמיני לא שייך כלל מילה דהוי כמי שאינו בעולם. ובתרו הכי הקשו דהא הוי ביום ולא בלילה, ותירצו דאיתא כמ"ד דנוהגת אף בלילה. והרמב"ן שם תירץ באופן אחר דגם בלילה חייב להתעסק בתשמישי מילה. וביאר המקנה סברתו דמצות האב במילה אינו עיקר החפצא דמילה מה שחותרג הערלה בלכר אלא עיקר חיובו הוא להשתדל למול ולהתעסק במצות המילה, וכן מצינו ב' בתוס' בע"ז דף כז ע"א ד"ה אשה שהקשו לרב דאמר דאשה אינה כשירה למול אמאי בעינן להך דרשא דאותו ולא אותה תיפול' דהא היא בעצמה אינה יכולה למול, ולעשות שליח ג"כ אינה יכולה דכל מילתא דאיהו לא מצי עביד שליח לא מצי משוי, ותירצו דאי לאו מיעוטא דאותו הו"א דהיא ג"כ צריכה להשתדל למולו, הרי חזינן גם מהתוס' בע"ז דנכלל במצות האב במילה גם להשתדל למולו. וא"כ יצא לנו מזה דין חדש דאפשר לבטל המצות מילה גם בלילה של שמיני אם לא תעסק בתשמישי מילה שהתעסקות הזאת היא ג"כ מעיקר המצוה, ונהי דמעשה המילה ליכא כי אם ביום השמיני אבל עצם המילה כבר חל עליו גם בליל שמיני(ס), והא דאין תשמישי מצוה דוחין את השבת משום דהוא דין בתשמישי מצוה דתשמישי מצוה אינם דוחים השבת. אבל מדברי התוס' בקידושין דלא תירצו כתיורג הרמב"ן משמע דסבירי להו דעיקר המצוה הוא עצם המילה ולא ההתעסקות וצ"ע.

10. טורי אבן מגילה (כ):

מה שעשה עשה ד"א בחזרה מש"ה לא תני לה. ורש"י פי' כל היום כשר אע"ג דקיי"ל זריזין מקדימין למצות דכתיב וישכם אברהם בבוקר אפ"ה כשר כל היום משמע שר"ל דקמ"ל דאע"ג דלא הקדים כוויזין אפ"ה יצא וזה תימיה דמילתא שפיטא היא וכי ס"ד משום דלא עשה מצוה מן המובחר פטור לגמרי וכי מי שאכל שום וריחו נודף יחזור ויאכל כו'.

11. מרומי שדה מגילה (כ):

אלא כוונת רש"י ז"ל, דודאי לא הלכך התנא להשמיטנו דכל היום כשר, דמאיכתי תיחי לא היינו אומרים כן. אלא לענין אס כל יודו מלוה לנשות מיד, ולא תהא מהודרת כל כך, ולאחר שבה אס ישנה תעשה כהידור יתירה, וכבר הסכימו בגאונים ז"ל דיותר טוב לנשותיך יותר מלוהת כדו שתעשה כהידור יתירה. והיינו דלשמועין שבתניתין דכל היום כשר, ושאלן בהקדמה טעמא איהו ענין של כהידור גנוף המלוה, אלא שזה ענין של הקדמה לנד, אבל גוף המלוה אינה נחשבת משום בהקדמה מהודרת יותר. ומשום יותר טוב להשכות עשית המלוה כדו שתעשה כהידור יותר, וזהו ע"י עשית גנוף המלוה:

ענין א' - בענין מילה קודם זמנה או בלילה

מנ"ח מצוה ב' ד"ה וגם

אפשר לומר כיון דעבר מצוה לחמור העילה. אך לעי"ד נראה נכון כמו שכתבנו בעור ה', דתוך זמנו או בלילה אין שום מצוה כלל, וא"כ אינה עבירה כלל, וכשיגיע זמנו אין לו עילה, ולהרבה שיטות אין לר"ך כלום כי לא חלה עליו מצוה. ולהאומרים לר"ך להטיף דם נרית, אפשר דהוא דרנן, ואפילו אם נאמר דהוא מן המורה, מ"מ מצוה מילה לא קיימת, ואינה חלה עליו כלל. ואיני רואה שום אישור לחמור העילה מן זמנו, ואם לא שגורם שלא לקיים המצוה, אבל גם אינו מנע, וכמו שביארנו, ואין לר"ך להאריך כי בעיה"י דנריתו נזריס.

וגם מה שמכח [נמשנה למך] לנרית הרא"ש דלא נדעיד המצוה מן זמנו, כבר השיג הש"גם אריה [מי] על הש"ך [מי] רס"ב קק"ב, וכמנ" דכולי עמלמל מודים דתוך זמנו אין שום מצוה, אך סוכר כיון דל"ן לו עילה מה ימול, והטעם דם נרית סוכר הרא"ש דל"ן חיוב, ועיין רמב"ן ג"כ [נחזירושיו שם קל"ה ע"א] ונמלממות [שם], דדוקא נעול מהול דיש להסתפק בעילה כנושה, לר"ך הטפה, או נגר לר"ך לנכנס לעדמ ישראל כנומיטו שנקמו נמילה כמבואר בינמות מ"ו ע"א, ע"ש.

וגם נראה מדברי המשנה למך, למן דסוכר מל מן זמנו לר"ך הטפה, א"כ יטול המצוה. ולא ידעמו למך, אף לנריתו יט"ף עוד דם נרית, אך

מאירי מגילה (כ.)

וכלן שעשו משיעלה עמוד השחר בדיעבד יצאו אבל קודם לכן אפילו בדיעבד לא יצאו אלא שמ"מ במילה הרי נמול ויצא מכלל ערב אלא שלא קיימו המהלים מצות מילה.

באר היטב יו"ד רסב' א'

רסב (ב) ולהטיף. כמז' הט"ו מצוה הג"ה זאת נחמתי מלא דמשמע דחייב הוא וא"כ אפילו כשנת יחזר ויטיף כ"י וזה אינו דרוב הפוקקים לא ס"ל הכי וא"כ פשוט שאין כאן אלא חומרא וכשנת לא יעשה כן ומו נמ"ש כאן כשיפא מל מן ח' ויזיס ילא משמע שא"ל לחזור ולהטיף וכו' מלא שנת מרישא דודאי לא עדיף מן ח' מנלילה וכן מוכח בס"י ד' דמך ח' לא היו מילה כלל עכ"ל ונדון זה אם מל מן ח' הפכים ג"כ הש"ך ופסק לר"ך מדינא לחזור ולהטיף וכו' ומה לא יתנה שנת לדמות אבל אם מל בלילה לא ילא אפי' דיעבד י"ל לר"ך להטיף וכו' אפי' שנת ע"ש:

שו"ע יו"ד רסב' א'

א) א) * אין מלין (ק) עד (ח) שתנין החמה (ב) ביום השמיני ללידתו (ג) ומשעלה עמוד השחר (ד) ביום השמיני (ה) וכל היום כשר למילה אלא (ו) שזריון מקרימים למצוה ומלין מיד בבקר א' ג' ואפי' מילה (ז) שלא בזמנה אינה אלא כיום: דהג' ב' (ד) עבר ומל בלילה (ב) לר"ך לחזור (ג) (ד) להטוף ממנו דם נרית (ה) ביום שמשנה שם והגזרות מימינו (ו) מל מן ח' ויזיס ילא הריאש ברוך אריה דמילה חשבי מחשבות הרשביא) ועיין לקמן סימן רס"ד:

ענין ב' - בענין תפילה קודם נץ החמה

שו"א מגילה (כ.)

עד שתנין החמה. משמע ודאי כל הני דחשיב במתני' לקמן הלל שופר לולב וכו'. צריך לכתחילה להמתין עד שתנין החמה דילמא אתי למטיעי דמ"ש מהני דהכא. והא דתניא בפ"ד דברכות (ד' ל') השכים לצאת לדרך מבאיין לו שופר ותוקע לולב ומנענע מגילה וקור' בו וכשמגיע זמן קריאת שמו קורא. והאי השכים היינו קודם הנץ החמה דעדיין לא הגיע זמן קריאת שמו ואפי"ה תוקע ומנענע. אין שעת הרחק ראייה תדע דקתני מגילה וקורא ואנן תנן אין קורין את המגילה עד שתנין החמה. א"ו שעת הרחק שאני ואפשר דלא התירו לו התם להקדים אלא בהשכים לצאת דוקא לדבר מצוה. וכ"ת אמאי לא תנן גבי הני דלקמן דמצותן לכתחילה מהנץ החמה ויאלך אפרש במתניתין דלקמן:

שו"ע או"ח פט' ח'

ח פ"ו * בשעת הרחק כגון שצריך להשכים לדרך יבול להתפלה משעלה עמוד השחר וימתין (ז) מלקרות (ח) ק"ש עד שיגיע זמנה אם אפשר לו לקרות ק"ש על הדרך דהיינו שיתקין נפסוק ולשון וכמו שנתפלג לפ"ל סי' נ"ח (ב"י בשם הרשב"א) ואף על פ' שאינו סומך נאולה (י) לתפלה ו' ה"ב עדיף מפי שיתפלה כביתו מעומד ממה שיתפלה בזמנה והוא כביתו וימתין ויבוא ויבוא.

עטרת זקנים שם

* בשעת הרחק יבול להתפלה משעלה או יוסב בעגלה אפילו נספיה משום ע"ה בו. דהיינו עדיף טפי שיתפלל ללך אם יוסב בעגלה או נספיה אינו נתינו מעומד וכיוצא ממה שיתפלל יבול לכוין נתיפלותו משא"כ נק"ש נקל צומה והוא מהלך וימתין נאולה יכול לעמוד על הדרך נקראת פסוק למפילה אן אן מילוק אם מהלך נרגלו רשון ובשמל"ו שהוא זמן קר:

ענין ג' - בענין גר שנתגייר בפורים

מג"א או"ח ריש סימן תרפז

תרפז * כתוב בהגמ"ג גר שנתגייר קודם הנץ החמה פטור מקריא' הלילי דעיקר מצוה' זיוס עכ"ל נ"ל דה"פ אע"פ שלענין ק"ש מקרי לילה ויחייב כמ"ש סי' נ"ח מ"מ פטור ממגילה הואיל ועיקר מצוה' זיוס ומשמע שאחר שלא קראה בלילי קורא' קודם הנץ החמה ולי"ג דל"ט קורא אחר שעלה עמוד השחר דכשנלמא ק"ש מלוי צומן ספי"ג ואיכא אינטי דגני נהיאל שעתא אבל הכא מלוי בלילה וכוון (ז) שעלה עמוד השחר מקרי יוס כדליתא בגמ': א. ב'

חכמת שלמה או"ח תרעז ס"ק ב'

ע"ש ודוק: שם סעיף ב' קמן שהגיע חתונך צריך להדיק. נ"ב נסתפקתי בקטן שהגדיל תוך ימי חנוכה וגר שנתגייר תוך ח' ימי חנוכה אם חייב כמותר הנרות או לא. ואת"ל חייב גם נתגייר בלילה לאחר שתכלה רגל מן השוק דקיי"ל בדיעבד מהני טבילה בלילה עיין יו"ד סי' רס"ח או בקטן שהגדיל או להסוכרים דבעינן שעות בשנים. אם חייב בנרות של אותה לילה או לא. והנה המג"א כתב בשם הגמ"י בסי' תרפ"ו דגר שנתגייר קודם הנץ החמה פטור מקריאת הלילה דעיקר מצותה ביום. והנה נראה דמ"ש דעיקר מצותה ביום אינו לפטור מקריאת הלילה דבזה מאי איריא אם היו עיקרה ביום אפי' אם היו עיקר מצותה בלילה או שוין נמי פטור מקריאת הלילה כזה כיון דקודם הנץ החמה היו יום ואין בו שייכות קריאת הלילה רק דרך תשלומין וכיון דהיה פטור בשעת חובתו פטור גם אחר כך וכמ"ש הפוסקים כן גבי אונן כהבדלה. ולמ"ל הטעם דעיקר מצותה ביום. אך הכוונה לדיוקא דאם לא היו עיקר מצותה ביום היו פטורים ביום כיון דלא היו כולו בחיובא. אך כיון דעיקר מצותה ביום עדיין היו כולו בחיובא והיו כוונתו כן דגר שנתגייר קודם הנץ החמה פטור מקריאת הלילה משמע הא אם ביום חייב והיינו לפי שיעקר מצותה ביום לכך חייב דיוס. וא"כ משמע הא אם לא היו עיקר מצותה ביום היה פטור גם בשל יום. ואם כן בחנוכה דהיו כל הימים שוים היה נראה דפטור לגמרי כיון דלא היו כל זמנו בחיובא ובשעת תחלת החיוב היה פטור. מיהו נראה דאינו דומה דהתם בפורים היו הנס

שו"ת מנחת אלעזר חלק ג סימן ח

והנה במג"א הל' מגילה (סי' תרפ"ז) כ' בשם הגמ"נ גר שנתגייר קודם הנץ החמה פטור מקריאת הלילה דעיקר מצותו ביום עיין שם וצ"ע מה כוונתו האין נתגייר קודם הנץ החמה אם מל וטבל מיד אח"כ הלא אי אפשר דהא צריכין להתמתין אחר המילה עד שיתרפא רפואה שלימה ואח"כ יטבול משום דמים מרז"י ל"י לחכה כמבואר בש"ס יבמות (דף מ"ו) ובש"ע יו"ד (סי' רס"ח) סעי' ב' ואיך אפשר זה בפעם א' שניהם בלילה קודם הנץ החמה המילה והטבילה שימול או יתרפא ויטבול בלילה אסור לטול ולטבול כמבואר שם (סי' רס"ח סעי' ג') ואם אחריו הנץ החמה ל"ש השאלה דהגמ"נ א"ו בע"כ מיירי קודם הנץ החמה ולאחר שעלה עמוד השחר כיון דלענין ק"ש היו לילה כמ"ש שם במג"א וע"כ ההכרח לומר דעשה שניהם (המילה והטבילה) אחר עמוד השחר קודם הנץ החמה ועבר על דחז"ל לטבול מיד משום דהם אמרו רק משום תקנתו ורפואתו משום דמים מרז"י ל"י למכה כנ"ל מ"מ בדיעבד כשר.